సైన్స్‌ఫిక్షన్ కథ-2

కాలం చూపిన సత్యం

-కస్తూరి మురళీకృష్ణ

చిక్కటి చీకటి. కళ్ళు పొడుచుకున్నా ఏదీ కనబడదు. చీకటి ఒక పెద్ద నల్లటి సముద్రమై జగతి సర్వం ఆ దట్టమైన సముద్రంలో మునిగిపోయినట్టుంది. ఆకాశం నిండా మాత్రం తెల్లటి వెలుతురులు, మల్లెల్లా మెరుస్తున్నాయి. అతడికేమీ అర్థం కావడంలేదు.

'ఉదయం' అనే సమయంలో అన్నీ కనబడుతుంటాయి. కాస్సేపు కాగానే చీకటి నిండిపోతుంది. కనబడినప్పుడు శత్రువుల నుండి తప్పించుకోవచ్చు. మృగాలను వేటాడి తినవచ్చు. రాత్రిళ్లే ప్రమాదకరం. ఏ వైపు నుంచి ఏ జంతువు వచ్చి మీద పడుతుందో తెలియదు. అర్థంలేని రకరకాల శబ్దాలతో గుండెలదిరిపోతుంటాయి.

వీటికితోడు కొన్ని రెండుకాళ్ల విచిత్రమైన జంతువులు ఈమధ్య కనిపిస్తున్నాయి. తిండికోసం వాటితో పోటీ పడాల్సి వస్తోంది.

జీవితం దుర్భరం అనిపిస్తోంది, కఠినం అనిపిస్తోంది. ఆలోచిస్తూ ఆకాశంలోని నక్షత్రాలవైపు చూస్తున్నాడతడు. రాత్రి అయితే బోలెడన్ని కళ్లు కిందకు చూస్తుంటాయి. కానీ తెల్లారి కనబడకుండాపోతాయి. ఎటుపోతాయి అవి?

అంతలో అతని కళ్ళు పెద్దవయ్యాయి. గుండె దడదడలాడసాగింది. ఆకాశంలో దూరంగా చిన్నగా కనిపించిన వెలుతురు రానురాను పెద్దగా అవసాగింది. అంతలో మొత్తం ఆ ప్రాంతమంతా తెల్లారినట్టుగా వెలుతురుతో నిండిపోయింది. అతను నోరు తెరుచుకుని చూస్తుండిపోయాడు.

***

"టైమ్ ట్రావెల్ కేవలం నేర పరిశోధన కోసమే కాదు, వైజ్ఞానిక పరిశోధనల కోసం కూడా వాడవచ్చుకదా?" ప్రశ్నించాడు ఉజ్వల్.

ప్రొఫెసర్ దిగంత్ నవ్వాడు.

"కాలంలో ముందుకీ వెనక్కూ ప్రయాణించడం ఇంకా సంపూర్ణంగా అభివృద్ధి చెందలేదు. అనేక వైజ్ఞానిక సిద్ధాంతాలు ఇక్కడికి వచ్చేసరికి తల్లక్రిందులవుతున్నాయి"

"చూడు దిగంత్. అందరూ ఒకే దారిలో ప్రయాణిస్తే కొత్త దారులు ఎలా కనుక్కుంటాం? ఇప్పుడు మనం కనీసం మూడేళ్ళు వెనక్కి వెళ్లగలుగుతున్నాం. అలాగే మరింత వెనక్కి వెళ్లి ఆది మానవుడి కాలానికి వెళ్తే అనేక సత్యాలు తెలుసుకునే వీలుంటుందికదా?"

"ఉజ్వల్! యవ్వనంలో ఆవేశం ఎక్కువుంటుంది. ఎదుగుతున్నకొద్దీ ఆలోచన వస్తుంది. నేను నీ వయసులో ఇలాగే ఆలోచించాను. ఇదిగో ఈ టైమ్‌మెషిన్‌ను రూపొందించాను. కానీ..."

"కానీ?"

"నీకు తెలుసుగా. కాలంలోముందూ వెనుకకు ప్రయాణం చేయడం వైజ్ఞానికంగానే కాదు, తాత్వికంగా కూడా అనేక చిక్కు సమస్యల్ని తెస్తుంది"

"ట్విన్ పారడాక్స్ గురించేగా మీరంటున్నది?" ప్రశ్నించాడు ఉజ్వల్. ఉజ్వల్ ప్రస్తుతం టైమ్ ట్రావెల్‌పై పరిశోధనలు విస్తృతంగా చేస్తున్నాడు.

"నీకు తెలుసా?" అడిగాడు ప్రొఫెసర్ దిగంత్.

"తెలుసు. ఇద్దరు కవలలు ఒకే సమయంలో జన్మించడంతో వారి వయసు ఒకే రకంగా పెరుగుతుంది. కానీ ఒకరు భూమి మీద ఉండి మరొకరు కాలంలో ముందుకో, వెనక్కో ప్రయాణం చేస్తే సాపేక్ష సిద్ధాంతం ప్రకారం ఇద్దరి వయస్సుల్లో తేడా వస్తుంది. ఇదెలా సాధ్యం? ఒకేసారి పుట్టిన కవలల వయస్సుల్లో తేడాలు రావడం భౌతిక సూత్రాలకు విరుద్ధం కదా?"

"కరెక్ట్. అలాగే నీకు పూల్‌పారడాక్స్ గురించి తెలుసా?"

తల అడ్డంగా ఊపాడు ఉజ్వల్.

"వర్తమానంలో మనిషి గతంలోకి వెళ్లి తాను ఇంకా పుట్టని సమయంలో తనను కనబోయే తండ్రిని హత్య చేసాడనుకుందాం. అప్పుడు ఈ వ్యక్తి పుట్టే అవకాశంలేదు. వీడు పుట్టకపోతే మరి వెనక్కు ఎలా వెడతాడు? భవిష్యత్తులోవాడు కనబోయే సంతానం సంగతి ఏమిటి?"

ఉజ్వల్ బుర్ర గోక్కున్నాడు. అది చూసి ప్రొఫెసర్ దిగంత్ నవ్వాడు.

"ఇంకో గొడవ ఉంది. ఒకవేళ గతంలోకి వెళ్లి నువ్వేమైనా మారిస్తే భవిష్యత్తు దెబ్బతింటుంది. కాబట్టి గతంలోకి వెళ్లి నువ్వేమీ మార్చకూడదు. అంటే మన భవిష్యత్తు మన ప్రమేయం లేకుండానే నిర్ణయం అయిపోయినట్టు కదా. మరి మానవుడి ఇచ్ఛాశక్తి, అదే ఫ్రీవిల్ అర్థంలేని పదం అయిపోతుంది కదా. ఇది మన కర్మసిద్ధాంతంలాలేదూ?"

చేతులెత్తి దండం పెట్టాడు ఉజ్వల్. నవ్వాడు ప్రొఫెసర్ దిగంత్.

"సైన్స్, ఫిలాసఫీ రెండూ ఒకే నాణానికి రెండు వైపులవంటివి. కాబట్టి నువ్వు టైమ్‌ట్రావెల్ ద్వారా మానవుడి పుట్టుక రహస్యాలను షార్ట్‌కట్‌లో తెలుసుకోవాలని ప్రయత్నించకు. పరిశోధనలు చేయి. ఎందుకంటే నువ్వు గతంలోకి వెళ్లి దేన్నయినా పొరపాటున మారిస్తే మొత్తం మానవ పరిణామ చరిత్రే తల్లక్రిందవుతుంది" అంటూ నవ్వాడు ప్రొఫెసర్ దిగంత్.

***

ఎంత ప్రయత్నించినా ప్రొఫెసర్ మాటలను ఎంత గుర్తు చేసుకున్నా టైమ్ ట్రావెల్ ఆలోచన ఉజ్వల్‌ను వదలడంలేదు.

మనిషి 2,00,000 ఏళ్ళ క్రితం ఆఫ్రికాలో జన్మించాడని అంటారు. ఇథియోఫియాలోని ఓమోకిబిష్ ప్రాంతంలో ఆదిమానవుల ఆనవాళ్ళు దొరకడంతో ఈ సిద్ధాంతం ఊపందుకుంది. ఇజ్రాయిల్‌లో కూడా ఆదిమానవుడి ఆనవాళ్ళు దొరకడంతో మనిషి ఆఫ్రికాలో జన్మించి నలుదిశలా ప్రయాణమయ్యాడన్న సిద్ధాంతం వెలిసింది. 70000 నుండి 50000 ఏళ్ళక్రితం మనిషి ఆఫ్రికా వదిలి ఇతర ఖండాలకు చేరుకున్నాడని, ఇప్పుడు ఉన్న ప్రజలంతా వీరి నుండి జన్మించిన వారేనని జెనెటిక్స్ పరిశోధనలు నిరూపించాయి. కానీ అనేకులు ఈ సిద్ధాంతాన్ని ప్రశ్నిస్తున్నారు.

అసలు మనిషి ఎలా ఆవిర్భవించాడన్నది తేలడంలేదు. కేవలం జన్యుసంబంధాలే మార్పులవల్ల కోతి మానవుడిలా ఎదగడం సాధ్యమా? ఇన్నిరకాల జీవులు ఒకదాని నుండి ఒకటి రావడం యాదృచ్ఛికమా? లేక దీని వెనుక ఏదైనా పథకం ఉందా?'

కస్తూరి మురళీకృష్ణ

ఇటువంటి అనేక ప్రశ్నలకు సమాధానం టైమ్ ట్రావెల్ ద్వారా లభించే అవకాశం ఉండగా దాన్ని వదిలి పరిశోధనలు చేస్తుండడం మూర్ఖత్వం అని పిస్తోంది ఉజ్వల్‌కు. ఎందుకంటే ఎన్ని ప్రయోగాలు చేసినా ఎన్ని పరిశోధనలు చేసినా సందేహాలు వస్తూనే వుంటాయి. సమస్యలు మాత్రం పరిష్కారం కావడంలేదు. అందుకే ప్రొఫెసర్ మాటలు పెడచెవిన పెట్టి కాలంలో వెనక్కు వెళ్లాలని నిశ్చయించుకున్నాడు ఉజ్వల్.

టైమ్‌మిషన్ తయారైన తరువాత దాన్ని కేవలం కొన్నేళ్ళు వెనక్కు వెళ్లేందుకు వాడుతూ వస్తున్నారు. అదీ హత్య కేసుల్లో నేరం జరిగిన విధానం కనుగొనేందుకు. కాలంలో సరిగ్గా ఆ సమయానికి వెళ్లి జరిగినది చూసి వెనక్కు వచ్చేస్తున్నారు.

కానీ ఇప్పుడు టైమ్‌మెషిన్‌ను వెనక్కు, ఎంత వెనక్కి అంటే దాదాపుగా ఆదిమానవుడు ఉద్భవించినకాలంవరకూ వెనక్కు వెళ్లాలని ఉజ్వల్ నిశ్చయించాడు. అనుమతి అడిగితే ఇవ్వరని ఉజ్వల్‌కు తెలుసు. అందుకే అనుమతి అడగదలచుకోలేదు. తాను గతంలోని దేన్నీ మార్చడు. కేవలం గతంలోకి వెళ్తాడు. మానవుడి ఆవిర్భావం చూస్తాడు. వచ్చేస్తాడు. అంతే.

★★★

తన చుట్టూ కాలం పొర సరిగ్గా ఉందోలేదో ఓసారి సరిచూసుకున్నాడు ఉజ్వల్. ఈ పొరవల్ల ఒకవేళ ఎవరైనా తనని చూసినా తను వెలుతురులో వున్నట్లు కనిపిస్తాడు. అదీగాక ఈ పొరవల్ల తనవల్ల ప్రాచీన వాతావరణంలో ఎటువంటి మార్పులు కలగవు. తన కాలనౌకను వదిలి బయటకు వచ్చేముందు ఓసారి తాను ఎన్నేళ్ళు వెనక్కు వచ్చాడో చూసాడు. దాదాపుగా 200,000 ఏళ్ళు వెనక్కు వచ్చాడు. ఇప్పుడిప్పుడే మనిషి ఎదుగుతుంటాడు. మనిషి ఆవిర్భావం హఠాత్తుగా జరగలేదు. ఆరంభంలో అనేక రకాల ఆదిమానవులు ఉద్భవించారని, వారిలో వారు కలహించుకోవడం

వల్ల జంతువుల బారిన పడి, వాతావరణ పరిస్థితులను తట్టుకోలేక అనేకులు అంతరించిపోగా వారిలో అన్నిటినీ తట్టుకుని నిలబడగలిగిన మానవుడు అభి వృద్ధి చెందాడని సిద్ధాంతం. ఆదిమానవుల రకాల్లో మరీ పొడుగ్గా ఉండే జాతి ఉంది. మరీ పొట్టిగా మరుగుజ్జులకన్నా చిన్నగా ఉండే జాతి ఉంది. వీరిలో ఎవరు మానవుడిగా ఎలా అభివృద్ధి చెందారో కళ్లారా చూడాలని ఉజ్వల్ ఆరాటం.

నెమ్మదిగా చుట్టూ చూసుకుంటూ గతంలోకి అడుగుపెట్టాడు ఉజ్వల్.

***

వెలుతురులోంచి ఏదో బయటకు వస్తుండడం చూసాడు అతడు.

భయంతో రోమాలు నిక్కబొడుచుకున్నాయి.

పారిపోవాలనుకున్నాడు. అనుక్షణం ప్రమాదాన్ని శంకిస్తూ తప్పించుకు నేందుకు సిద్ధంగా ఉండే అతడి కాళ్లు కదలడంలేదు.

ఆదర్శం

ఏరంగంలోనైనా తమ బంధువులుగానీ, తమ రక్తసంబంధీకులుగానీ ఉంటే ఎంతో స్ఫూర్తిగా ఉంటుంది. ఇప్పుడు షమితాశెట్టి అదే అంటోంది. 'మన గురించి మనకు కొన్ని సంగతులు తెలియవు. మనలో ఉన్న ప్రతిభ గురించి మనకన్నా పెద్దవారికి తెలుస్తుంది. సినిమారంగంలో ప్రవేశించాక శిల్పా నాకు మార్గదర్శిగా మారిపోయింది. ఆమె అడుగుజాడల్లో నేను పయనిస్తున్నాను. అన్ని విషయాల్లో అక్క చెప్పే సంగతులు వింటాను. ఆతర్వాత నా నిర్ణయాలు నాకుంటాయి' అంటోంది షమితా. అందానికి దిద్దుకునే మెరుగుల్లో కూడా అక్క ఆమెకి ఆదర్శంగా ఉన్నట్టుంది.

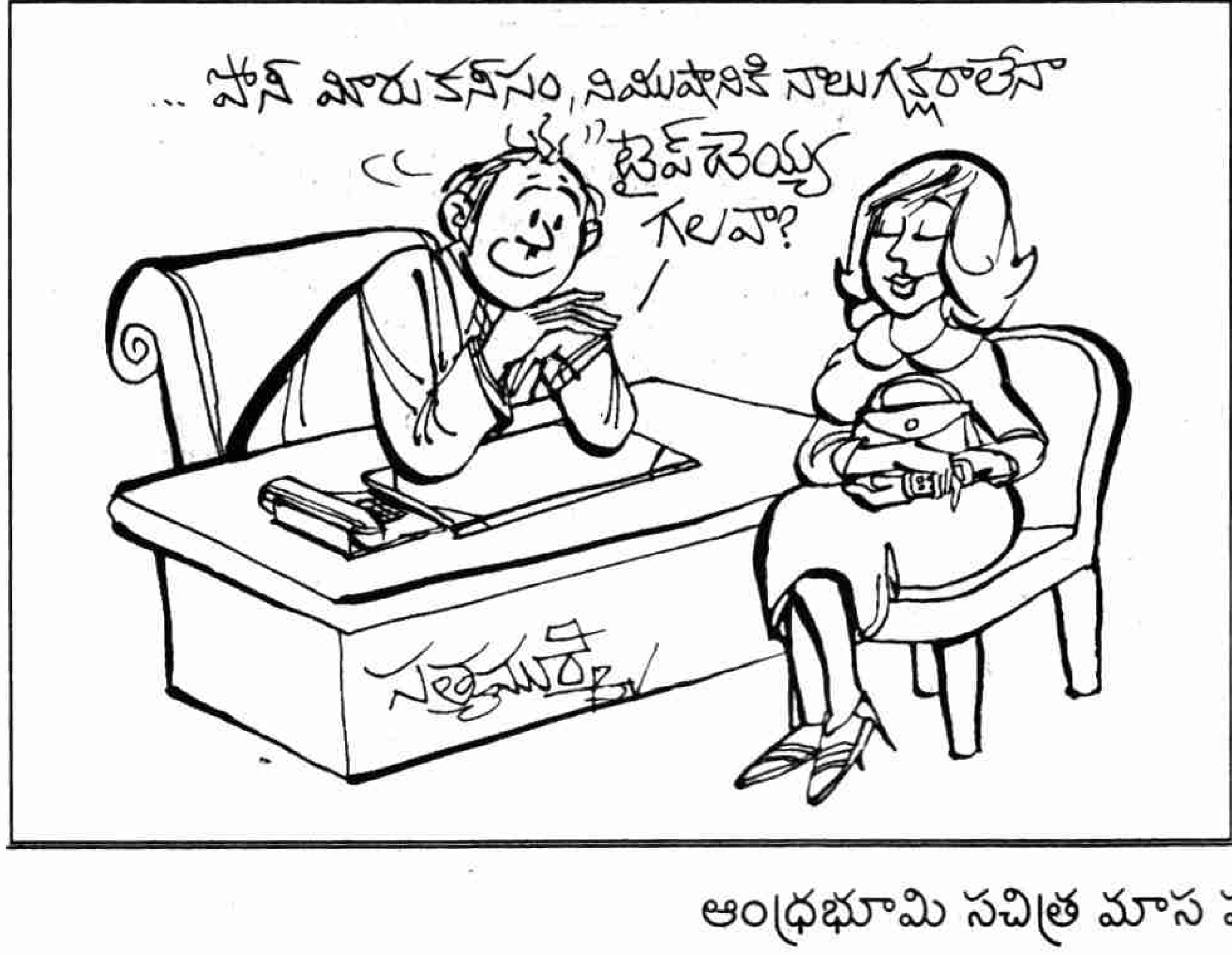

ఎందుకో ఒళ్లంతా భయంతో వణుకుతున్న అతడి మనసులో ఏదో ఓ మూల కుతూహలం అతడిని కదలనివ్వడంలేదు. ఓ చెట్టుచాటు నుంచి ఓ అద్భుత జీవిని గమనించసాగాడు. దట్టమైన అడవి. రకరకాల జీవులు చర చరా పాకుతూపోతున్నాయి. ఎన్నోరకాల క్రిమికీటకాలు బిరబిర పరుగెడుతు న్నాయి. వాటిలో అనేక రకమైన ప్రాణులున్నట్లు కూడా ఆధునిక మానవుడికి తెలియదు. ఎందుకంటే వాటి ఆనవాళ్ళు ఏమీ మిగలలేదు కాబట్టి. నెమ్మదిగా ఎటో పరుగెడుతున్న కీటకాన్ని గమనించాడు ఉజ్వల్. అది బొద్దింక శరీరంతో, కప్ప, మంగిసల కలయికలా విచిత్రంగా ఉంది. ఉజ్వల్ వొంగుతుంటే ప్రమాదం శంకించిన అది వెంటనే నోరు తెరిచి ఏదో విష పదార్థాన్ని ఉజ్వల్ వైపు చిమ్మింది. ఉజ్వల్ వెనక్కు తగ్గాడు. ఆ విష పదార్థం కాలం పొరను తాకి కరిగిపోయింది. అంతలోనే ఆ పదార్థాన్ని విశ్లేషించింది ఉజ్వల్ వద్దనున్న కెమి కల్ మోనిటర్. విశ్లేషణ ఫలితం చూసి ఆశ్చర్యపోయాడు ఉజ్వల్. అది వెదజ ల్లబడిన విష పదార్థం , మనుషులు శక్తికోసం తాగే పాలలాంటిది.

'సృష్టి ఎంత చిత్రమైనది' అనుకుంటూ అడవిలోకి నడిచాడు.

పూర్వకాలం శాస్త్రవేత్తలు, జంతువుల జీవన విధానాలు గమనించేందుకు అడవుల్లో కొన్నేళ్ళు కాపు కాసేవారట. ఇప్పుడు ఆదిమానవుడి కోసం తాను వెదుకుతున్నాడు. ఆదిమానవుడు ఎలా కనిపిస్తాడు? కనిపిస్తే ఎలా వుంటాడు? ఎంతకాలానికి కనిపిస్తాడు? తన దగ్గర ఎక్కువ సమయంలేదు.

ఆలోచిస్తూ నడుస్తున్న ఉజ్వల్ ఆగిపోయాడు.

సూర్యోదయం అవుతోంది.

ప్రాచీనకాలంలో ఇంకా సూర్యోదయ సౌందర్యాన్ని అనుభవించి ఆనం దించగలిగే జీవి భూమిపై అవతరించని కాలంలో సూర్యోదయాన్ని తాను చూస్తున్నాడు. ఇంతలో అడవిలో కలకలం వినిపించింది.

వింత వింత శబ్దాలతో పక్షులు గాల్లోకి ఎగురుతున్నాయి. అడవి చెట్లలోని ప్రతి ఆకూ ఒక పక్షి అయినట్లు అనిపించింది ఉజ్వల్‌కు.

పక్షులు గాల్లోకి ఎగిరి సూర్యుడికి స్వాగతం పలుకుతూ నృత్యం చేయడం ఆరంభించాయి. వివిధ రకాల జంతువులు అరుస్తూ తమ గుహల్లోంచి, గూళ్ల ల్లోంచి బయటకువచ్చి సూర్యోదయం తిలకించసాగాయి.

ఇంతలో ఉజ్వల్ గుండె గొంతుకలో కొట్టుమిట్టాడే దృశ్యం కనిపించింది.

భారంగా అడుగులు వేసుకుంటూ ఆదిమానవుల గుంపు జలజలా ప్రవహి స్తున్న నదివైపు వస్తోంది. ఉజ్వల్ కళ్ళు పెద్దవి చేసుకుని ఆవైపే చూడసా గాడు. వాళ్లందరూ నగ్నంగా ఉన్నారు. ఒళ్లంతా నల్లటి దట్టమైన వెంట్రుకలు న్నాయి. దాదాపుగా పదిమంది ఉంటారు వాళ్లు. ఏడుగురు మగవాళ్ళు, ముగ్గురు ఆడవాళ్ళు. ఆడవాళ్ల చంకల్లో పిల్లలున్నారు. ఆ పదిమంది నడుమ ఇంకో నలుగురు పిల్లలు నడుస్తున్నారు. పిల్లల గుంపు మధ్య ఉండడం ఏవైనా జంతువులు దాడి చేస్తే వారికి రక్షణగా అన్నమాట.

ఆవైపే చూస్తున్నాడు ఉజ్వల్.

ఆ గుంపు నది దగ్గరకు వచ్చి ఆగింది. ఒకరొకరుగా నీళ్లు తాగసాగారు. ఒకరు తాగుతుంటే మిగతావారు ప్రమాదం కోసం చుట్టూ చూస్తున్నారు. వాళ్ళు మంచినీళ్ళు త్రాగడం విచిత్రంగా ఉంది. జంతువుల్లా నోరు నీళ్లల్లో పెట్టి తాగేస్తున్నారు. అయినా వాళ్ళు మనుషులు కాదు, జంతువులే.

ఇంతలో హఠాత్తుగా పరిస్థితి మారింది.

సూర్యోదయం చూస్తున్న సింహాలగుంపు ఆదిమానవుల గుంపుపైకి లంఘించింది. ప్రశాంతంగా పక్షుల కిలకిలరావాలతో, జంతువుల గర్జనలతో అందంగా వున్న ప్రకృతి అరుపులతో, కేకలతో, భీకర గర్జనలతో, హృదయ విదారక రోదనలతో, దుమ్ముధూళితో నిండిపోయింది. అదంతా చూస్తున్న ఉజ్వల్‌కు ఏం చేయాలో తోచడంలేదు. అతడి కళ్లముందే మారణహోమం జరుగుతోంది. అడుగుముందుకేసి ఆపగలిగే శక్తి ఉండి కూడా ఏమీ చేయ లేదు. తాను జోక్యం చేసుకుంటే గతాన్ని మార్చినట్లవుతుంది. అది భవిష్యత్తుపై

ఎటువంటి ప్రభావం చూపిస్తుందో తెలియదు. అందుకే సింహాలు వాళ్లని చీల్చి చెండాడుతుంటే నిస్సహాయంగా చూస్తూ నిలబడిపోయాడు. కాస్సేపటికి సద్దుమణిగింది. మనుషుల గుంపు మాంసం ముక్కలుగా, విరిగిన అంగాలుగా మిగిలింది. నక్కలు, గ్రద్దలు బిరబిర ఆ ప్రదేశాన్ని ఆక్రమించాయి. ఉజ్వల్ అక్కడినుంచి ముందుకు కదిలాడు.

***

వెలుతురు జీవిని భక్తిభావంతో, భయంతో గమనిస్తున్న అతడు రహస్యంగా, నిశ్శబ్దంగా ఆ జీవిని అనుసరించసాగాడు. ఆకలి అనిపించినప్పుడు చెట్ల ఆకులు నములుతూ అందిన పళ్ళు తింటూ జాగ్రత్తగా అనసరించసాగాడు. అతడు కూడా ఆ గుండెలదిరే దృశ్యం చూసాడు. కానీ నిత్యం అటువంటి ప్రమాదాలు చూస్తుండడం అలవాటయింది అతడికి.

***

నలుగురైదుగురు ఆదిమానవులు ఆ జంతువును చుట్టుముట్టారు. వీరు పొడుగ్గా, బలిష్ఠంగా ఉన్నారు. ఆ జంతువు ప్రాణభయంతో తప్పించుకోబోయింది. కోపంతో కోరలు చూపి బెదిరించింది. కానీ వాళ్ళు బెదరలేదు.

ఒడుపుగా ఒకడు వెనుకనుండి దాన్ని పట్టుకున్నాడు. వెంటనే మిగిలిన వాళ్ళు దానిపై దూకారు. అటువంటి జంతువును ఉజ్వల్ ఇంతవరకూ చూడలేదు. అది నక్క, తాబేలు, ఉడతల కలయికలా ఉంది.

దాన్ని చంపి అక్కడే పీక్కుని తినసాగారు వాళ్ళు ఆత్రంగా.

అది చూస్తున్న ఉజ్వల్ కడుపులో తిప్పింది.

ఇంతలో ఏవో జంతువులు పరుగెత్తుకు వస్తున్న శబ్దం వినిపించింది.

ఆ జంతువును పీక్కుతింటున్న మనుషుల కళ్లల్లో బెదురు కనిపించింది. తినడం పూర్తి చేయాలా, లేక కాళ్లకు బుద్ధిచెప్పాలా అన్న భావన వాళ్లల్లో కలిగింది. హఠాత్తుగా చెట్ల చాటునుంచి మరోరకమైన ఆదిమానవులు దూసుకువచ్చారు. వీళ్లు జంతువును పీక్కుతినే వాళ్లకన్నా పొట్టిగా, బలహీనంగా ఉన్నారు. కానీ వాళ్ల చేతుల్లో కర్రల్లాంటివి ఉన్నాయి. వాళ్లని చూస్తూనే జంతువులు కోపంతో గుర్రుమన్నట్లు ఆదిమానవులు గుర్రుమన్నారు. బలహీనులైన వాళ్ల దగ్గర ఆయుధాలున్నాయి. సంఖ్యాబలం ఉంది. వెంటనే సమరం ప్రారంభమైంది. పక్షులు గలగలమంటూ పైకెగిరాయి. చిన్న చిన్నజీవులు పారిపోసాగాయి. ఆదిమానవ జాతులు వెర్రి అరుపులతో యుద్ధం ఆరంభించారు. శారీరక బలంపై ఆయుధ బలం గెలిచింది.

పొట్టివాళ్ళు పొడుగువాళ్లని పీక్కు తినసాగారు. కడుపునిండా తిని మిగిలిన మాంసంముద్దలను చేతులనిండా పట్టుకుని నడవడం ఆరంభించారు. వారిని అనుసరించాడు ఉజ్వల్.

***

అతడు నక్కినక్కి ఉజ్వల్‌నే అనుసరించసాగాడు ఇంతలో పక్కన అలికిడి అయితే చూసాడు. అతనిలాంటి యువతి అతని దగ్గరకు వచ్చింది.

అతడు ఆ వెలుతురు జీవివైపు చూసాడు. ఆ యువతి భయంభయంగా చూసింది. 'భయంలేదు, తనని అనుసరించమని'సౌంజ్ఞ చేసాడు అతడు.

తన చేతిలోని దుంపను అతనికిచ్చింది ఆమె. ఆమెవైపు, దుంపవైపు మార్చిమార్చి చూసాడు అతడు. తనకు కలిగిన ఆనందాన్ని కృతజ్ఞతను ఎలా తెలియజేయాలో అర్థంకాలేదు. కాస్సేపు అటు ఇటూ చూసాడు అయోమయంగా. తరువాత అనుకోకుండా నవ్వాడు. అది చూసి అప్రయత్నంగా ఆమె కూడా నవ్వింది. ఇద్దరూ తమకు అర్థంకాని భావనతో ఆ వెలుతురు జీవి వెన్నంటి నడిచారు.

***

వాళ్లు అరుస్తూ, కేకలు పెడుతూ గుహలోకి నడిచారు. తాము మోసుకొచ్చిన తిండిని గుహలో నుంచుని మళ్లీ తిన్నారు. కాస్సేపు గుర్రుపెట్టి నిద్రపోయారు. వాళ్లని చూస్తుంటే ఏ కోశానా భవిష్యత్తులో ఎదిగి నాగరీకుల్లా మారతారన్న లక్షణాలు కనబడడంలేదు ఉజ్వల్‌కి. కానీ తాను ఆమోదించిన సిద్ధాంతాల ప్రకారం వీళ్ళే ఆధునిక మానవుడికి మూలం. అంతలో ఉజ్వల్‌కు ఒక ఆలోచన వచ్చింది. తమ విజ్ఞాన శాస్త్ర పరిజ్ఞానం, సత్యం, సంపూర్ణం అని అనుకుంటున్నాడు. కానీ అదే సత్యము కాదు, అదే సంపూర్ణమూకాదు.

ఎందుకంటే తమకు లభించిన ఆధారాల ఆధారంగా తాము విజ్ఞాన భవనం నిర్మించుకున్నారు. కానీ అసలు సత్యం తమ ఆధారాల ప్రకారంగానే ఎదగాలని లేదుకదా. ఆ ఆధారాలు దొరికితే తమ సత్యం స్వరూపమే మారిపోతుంది కదా. ఎందుకో ఉజ్వల్‌కి నిరాశగా అనిపించింది. ఉజ్వల్ ఆలోచనలను వెనుక వినిపించిన చప్పుడు భంగం కలిగించింది.

వెనక్కు తిరిగి చూసాడు. చెట్టు చాటునుంచి రెండు జీవాలు బయటకు

విశ్వవిద్యాలయాల దుస్థితి

ఆక్స్‌ఫర్డ్, కేంబ్రిడ్జి విశ్వవిద్యాలయాల్లో ఇటీవల డిగ్రీలు చదివే వాళ్ల ప్రతిభ ఎంత పడిపోయిందంటే లెక్చరర్లు వాళ్లని చూసి ముక్కున వేలేసుకుంటున్నారుట. కొందరికి లెక్కలంటే భయం, ఒక్క వాక్యం కూడా సరిగ్గా వ్రాయడం రానివాళ్ళు మరికొందరుంటే, కొంతమందికి పదాలకి స్పెల్లింగ్ కరెక్టుగా చెప్పడం రాదుట. ఇక వ్యాసాలు వ్రాయడం రానివాళ్ళు కోకొల్లలు. మన యూనివర్సిటీల దుస్థితి గురించి మనం బాధపడుతుంటాం గానీ విశ్వవిఖ్యాత విశ్వవిద్యాలయాల గతీ ఇప్పుడలాగే ఉంది.

ఖరీదైన ఎలుకలు

వైద్య పరిశోధనలో ఎలుకల్ని విరివిగా ఉపయోగిస్తారని మనకందరికీ తెలుసు. అమెరికాలోని లేబరేటరీలకి మంచి ఎలుకలకన్నా జబ్బులున్నవి దొరకడం ఖరీదైన విషయం అయిందిప్పుడు. కీళ్ల జబ్బున్న ఎలుక 200 డాలర్లు వుంటే, మూర్ఛ జబ్బున్న ఎలుక అంతకు పదిరెట్లు వుంటుంది. ఇక జెనిటిక్ డిఫెక్టుతో పుట్టిన ఎలుక ఖరీదు లక్ష డాలర్లట. జాక్సన్ లేబరేటరీ వాళ్లకి ఒక ఫ్రెంచ్ సప్లయిర్ ఏడాదికి రెండు మిలియన్ డాలర్ల విలువైన ఎలుకల్ని సప్లయ్ చేస్తుంటే, ఒక జంతు వ్యాపారి ఏడాదికి ఐదువందల మిలియన్ల డాలర్ల విలువైన వివిధ రకాల జంతువుల్ని రీసెర్చ్ వాళ్లకి సప్లయ్ చేస్తున్నాడుట.

-తటవర్తి

వచ్చాయి. తనవైపు అద్భుతంగా చూస్తున్నట్లు చూస్తున్నాయి అవి.

ఉజ్వల్ పలకరింపుగా నవ్వాడు.

ఎందుకో వాటిని చూస్తే ఆప్యాయంగా అనిపించింది ఉజ్వల్‌కు.

కానీ ఏ కోశానా అవి ఆదిమానవులని కూడా అనేట్టు లేవు. పిల్లి కళ్ళు, ఏనుగు తల, చేపల్లాంటి పొలుసులు చర్మంమీద. వామనాకారం. ముఖం సింహంలా ఉంది. కానీ రెండు కాళ్లపై నిలబడి వుంది. రెండు చేతులున్నాయి. ఇంకా తోక పూర్తిగా అదృశ్యంకాలేదు. సగం జంతువుల మిశ్రమం, సగం మనిషిలాగా ఉన్నాయి ఆ రెండూ. చూసేందుకు చిన్నపిల్లల్లా ముద్దుగా ఉన్నాయి. మోకాళ్లమీద కూర్చుని రెండు చేతులూ సాచాడు ఉజ్వల్. వాటిల్లో మగజీవి ఒక అడుగు ముందుకు వచ్చి చేతిలోని దుంపను ఉజ్వల్‌కు అర్పిస్తున్నట్లు అందించింది. ఆడజీవి అంజలి ఘటిస్తున్నట్లు నిలబడింది.

ఎందుకో ఉజ్వల్‌లో ఒక తెలియని అనురాగ తరంగం ఎగిసిపడింది. సమయమైపోయిందని కాలనౌక నుంచి సంకేతం అందింది.

కొత్త మలుపు

వివాదాస్పద వ్యాఖ్యలు చేసి మహిళా సంఘాల నుంచి తీవ్ర నిరసన ఎదుర్కొన్న నటి ఖుష్బూ ఇప్పుడు ఓ పత్రికపై పరువునష్టం దావాతో వార్తల్లోకి వచ్చింది. లండన్‌కి చెందిన ఓ మేల్ మ్యాగజైన్ బికినీతో ఉన్న ఖుష్బూ ఫోటోని ప్రచురించిందని, అది తనది కాదని మార్ఫింగ్ చేశారని ఆరోపిస్తూ ఈ నటి కేస్ ఫైల్ చేసింది. 'ఈ ఫోటో నా పరువు ప్రతిష్ఠలకి భంగం కలిగించేదిగా ఉంది. ఈ పత్రికకి సంబంధించిన కాపీలను పోలీసులు స్వాధీనం చేసుకున్నారు. ఈ వివాదం ఏ మలుపు తిరుగుతుందో చూద్దాం.

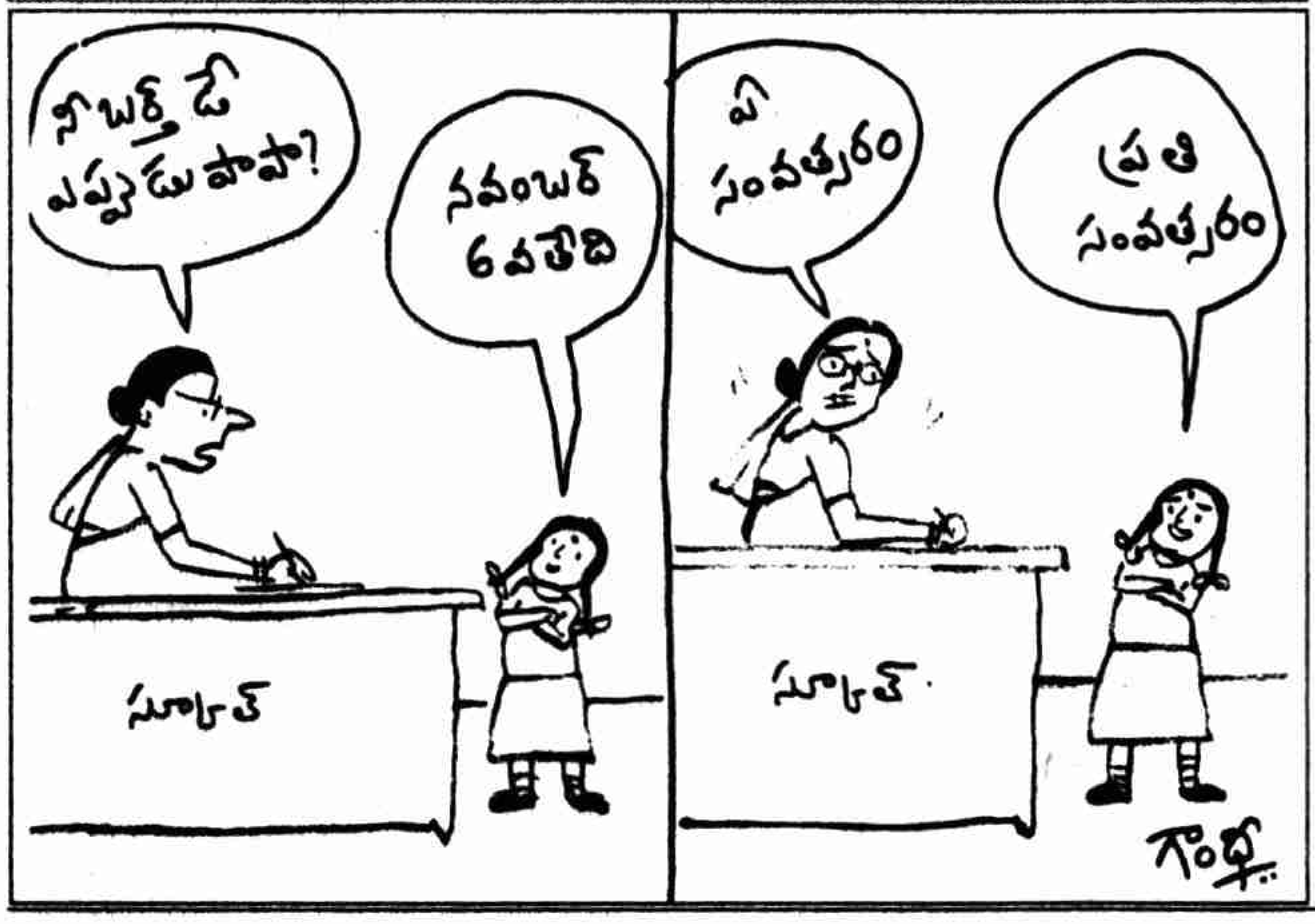

ఇంతలో పెద్ద శబ్దంతో గుహలోని ఆదిమానవులు ఆ రెండు జీవులపై విరుచుకుపడ్డారు. క్షణంలో పరిస్థితి మారిపోయింది. ఆ ప్రదేశం రణరంగంలా మారిపోయింది. ఆ రెండు జీవులూ భయంతో కేకలు పెడుతున్నాయి. అయితే మగజీవి ఇందాక చూసినట్టుంది, ఒక కర్రను పట్టుకుని అటూ ఇటూ ఊపసాగింది. ఆ ఊపుకు ఆదిమానవులు దూరంగా చుట్టూ తిరుగుతున్నారు. దగ్గరకు రాలేకపోతున్నారు. కానీ ఎక్కువసేపువారిని ఆ జీవి దూరంగా ఉంచలేదని ఉజ్వల్‌కు అర్థమయింది. ఆడజీవి భయంతో ఏడుస్తోంది.

అది చూసిన ఉజ్వల్ గుండె కరిగిపోయింది. వాళ్ల మానాన వాళ్లని వదలి వెళ్లలేకపోయాడు. కానీ వెళ్లక తప్పదు. తానీ ప్రపంచానికి చెందినవాడు కాదు, తన ప్రతి చర్య భవిష్యత్తుపై కాదు, మొత్తం మానవ జాతి పరిణామ క్రమంపై ప్రభావం చూపిస్తుంది. కాబట్టి తను జోక్యం చేసుకోకూడదు. కానీ నిర్దాక్షిణ్యంగా ఆ రెండు జీవులను వదిలి వెళ్లలేకపోయాడు. అప్పటికే ఆదిమానవులు కూడా కర్రలు పట్టుకుని ఊపడం ఆరంభించారు. ఇంక ఎంతోసేపు పట్టదు వాళ్లకి ఆ రెండు జీవాలను చీల్చిచెండాడేందుకు. తనను ఆదరంగా, గౌరవంగా దుంపను అందిస్తున్న ఆ జీవి ముఖం ఉజ్వల్ కళ్లముందు కదలాడింది. ఇక ఆగలేకపోయాడు. వెంటనే లేజర్ తుపాకీ తీసి ఆదిమానవులవైపు గురిపెట్టాడు. క్షణంలో వారు ఆవిరైపోయారు. తమకు ప్రమాదం తప్పిందన్న ఆనందంకన్నా ఈ అద్భుతం చూసిన ఆశ్చర్యంతో ఆ రెండు జీవాలు స్థాణువులైపోయాయి. అంతలోనే తేరుకుని పెద్దగా అరుస్తూ నేలమీద పడి పొర్లసాగాయి. అయితే ఇదంతా గమనించే స్థితిలోలేడు ఉజ్వల్. కాలనౌకను పిలిచాడు. క్షణంలో వచ్చిందది. వెంటనే నౌకలోకి దూరాడు. అప్పటికే ఆలస్యం అయింది. ఇంకో క్షణం అయితే శాశ్వతంగా ఈ అనాగరికుల మధ్య ఉండిపోవాల్సి వస్తుంది. లోపలకు దూకగానే మీట నొక్కాడు.

క్షణాల్లో వింత వెలుగుతో కాలనౌక ఆకాశంలోకి అదృశ్యమయింది. ఆ రెండు జీవులు నోరు తెరుచుకుని ఆకాశంవైపు చూస్తుండిపోయాయి.

★★★

"గతాన్ని మార్చే పనులేమీ చేయలేదుకదా?'' అడిగాడు ప్రొఫెసర్.

"ఏమీ చేయలేదు'' హామీ ఇచ్చాడు. కానీ అతడి కళ్లముందు ఆ రెండు జీవాలు మెదలుతున్నాయి. తాను చేసింది సరైనదేనా? భవిష్యత్తుపై ఎటువంటి ప్రభావం చూపిస్తుంది?

"ప్రొఫెసర్! మనం విజ్ఞానమనుకుంటున్నది విజ్ఞానం కాదు. మన సిద్ధాంతాలన్నీ పునఃసమీక్షించుకోవాలి'' గంభీరంగా అన్నాడు ఉజ్వల్.

నవ్వాడు దిగంత్.

"అచ్చు తత్వవేత్తలా మాట్లాడావు'' అన్నాడు.

★★★

ఆ విచిత్ర జీవుల సమూహమంతా అతడి ముందు మోకరిల్లింది. రాక్షసుల్లాంటి ఆదిమానవులను అదృశ్యంచేసిన ధీరుడతడు.

అతడు ఆకాశంవైపు వేలు చూపాడు. ఏదో ఎగిరినట్లు శబ్దం చేసాడు.

తాను ఆకాశం నుంచి దిగినట్లు చూసిన స్థలంలో పెద్ద బండరాయి ఉంచాడు. దాని చుట్టూ తిరిగాడు. మోకరిల్లాడు. దుంపను తెచ్చి దాని ముందు ఉంచాడు. మిగతా అందరూ అదే చేసారు. ఆ తరువాత ఏదో తెలియని ఆత్మవిశ్వాసంతో, ధైర్యంతో వేటకు బయలుదేరారు.

అలా ఆరంభమయింది, ఇంకా మానవుడు పూర్తిగా ఎదగకముందే నాగరీకుడు కాకముందే మానవుడిలో దైవ భావన. ఎవరికైనా నమ్మకం కుదరకపోతే టైమ్ మెషిన్‌లో గతంలోకి సరిగ్గా ఈ సంఘటన జరిగిన సమయానికి వెళ్లి చూడవచ్చు. నిజమో అబద్ధమో తేల్చుకోవచ్చు.

★